

biuletyn informacyjny

NSZZ Solidarność Politechniki Wrocławskiej

Założony w styczniu 1982

"Spisane będą czyny i rozmowy..." Cz. Miłoś

Nr 81 maj 1988

BARZĄCY NIECHĄĆ POŚWIĘCAMY RELACJOM I DOKUMENTOM AKCJI PROTESTACYJ-
NYCH NA WROCŁAWSKICH UCZELNIACH

POLITECHNIKA

Od 6 maja 1988, godz. 11 do 7 maja, godz. 8⁰⁰

W I E C

Zapowiedziany na 6 maja 1988 na godz. 11⁰⁰ wiec solidarnościowy ze strajkującymi Hutą i Stocznią /obywście im. Lenina/ nie mógł się odbyć przy pomniku poległych Profesorów Lwowskich ze względu na zgromadzone tam siły "porządkowe" - samej milicji wystarczyło na liczny wiec. Nawet na dachach budynków D1 i D2 stali cywilni obserwatorzy. Mimo spokojnego zachowania zgromadzonych studentów i pracowników PWr. doszło do brutalnej interwencji MO i aresztowania 23 osób oraz jednego sweterka damskiego. Część studentów została przmuszona do wejścia do budynków D1, D2. W tym czasie ul. Janiszewskiego była wypełniona osobami idącymi na zapowiedziany wiec. Kordon milicyjny, wspierany samochodami, spowodował wycofanie się wszystkich i wejście do gmachu głównego. Hall budynku A1 i antresola zostały zabezpieczone studentami i pracownikami. Po pewnym czasie na antresoli pojawili się rektorzy: prof. Jan Kmita i prof. Tadeusz Luty. Optymistyczne "Re-ktor z na-mi" powitało p. Rektora. Pan Rektor wyraził żal, że organizatorzy nie zwrócili się o zgodę na przeprowadzenie wiecu, który mógłby się wtedy odbyć legalnie. Studenci odpowiedzieli, że nikt o zgodę nie występował, ponieważ wiec w bud. A1 nie był zwoływany - zawiązał się spontanicznie w wyniku akcji milicji między budynkami D1, D2. Następnie została odczytana rezolucja, jaką zamierzano przedstawić na wiecu solidarnościowym rozpędanym przez MO. Rezolucja ta została przyjęta przez zgromadzonych. Spontanicznie zgłaszano p. Rektorowi sprawy dotyczące: rozpędzenia wiecu i zatrzymania jego uczestników /23 osoby, w większości studentów/, częstej obecności SB na uczelni i w domach studenckich - czy dzieje się to za zgodą p. Rektora?

Pan Rektor obiecał natychmiastową interwencję w sprawie zatrzymanych, natomiast z odpowiedzi "nie wprost" wynikało, że najścia funkcjonariuszy SB odbywają się bez Jego zgody. Na koniec p. Rektor oświadczył, że oczekuje u siebie na delegację organizatorów wiecu.

STRAJK OKUPACYJNY

Okolo godz. 12-tej został proklamowany strajk okupacyjny, został wyłoniony Komitet Strajkowy, podjęto rezolucję o prowadzeniu strajku okupacyjnego do dnia 7 maja 1988 do godz. 8⁰⁰. Rektor zapewnił strajkującym bezpieczeństwo do godz. 8⁰⁰ dnia 7 maja 88. Od tej pory wejście główne na teren budynku A-1 było kontrolowane przez strajkujących.

Komitet Strajkowy podjął rozmowy z p. Rektorem na temat technicznej strony przeprowadzenia akcji strajkowej. Zostały zorganizowane sekcje: informacyjnej, propagandy, aprowizacji i porządkowej.

Na skutek interwencji p. Rektora zostało zwolnionych 20 zatrzymanych. Dwóch studentów i 1 pracownik PWr. nadal pozostawali w areszcie.

Głównym terenem strajku okupacyjnego była sala DKF-u. Tam odbywały się wiece, wykłady olicznosciowców, sprawowana była Msza św., podawano były informacje o sytuacji w kraju. O godz. 3 nadeszła informacja o decyzji zakończenia strajku okupacyjnego na Uniwersytecie o godz. 8⁰⁰ dnia 7 maja 88.

ZAWIESZENIE STRAJKU OKUPACYJNEGO

Po porannych rozmowach Komitetu Strajkowego z Rektorem o godz. 7⁰⁰ rozpoczął się w obecności Rektorów, prof. J. Kmity i prof. T. Lutego, wiec uczestników strajku okupacyjnego. Komitet Strajkowy przedstawił propozycję dalszego postępowania. Strajkujący podjęli uchwałę o zawieszeniu strajku o godz. 8⁰⁰ dnia 7 maja, zwołaniu wiecu na godz. 11 w dniu 9 maja, uchwalili rezolucję zawierającą postulaty ogólnospołeczne i środowiskowe.

Punktualnie o godz. 8⁰⁰ rano, strajkujący grupami opuścili budynek A-1 witani oklaskami przez grupę osób oczekujących przed budynkiem.

9 maja 1988, godz. 11

WIEC /ZEBRANIE INFORMACYJNE/

Wiec w dniu 9 maja miał odbyć się w sali DKF-u. Sala, choć duża, okazała się za mała by pomieścić wszystkich uczestników. W obliczu takich faktów p. Rektor zgodził się na przeniesienie wiecu do Auli. Aula została wypełniona w całości, łącznie ze sceną /ok. 1,5 tys. osób/. Obecni byli Rektorzy: prof. J. Kmity i prof. T. Luty. Wiec rozpoczął się odczytaniem rezolucji uchwalonej 7 maja przed zawieszeniem strajku okupacyjnego. Następnie przedstawiciel osób najdłużej przetrzymywanych w areszcie po zatrzymaniu 6 maja poinformował, że zwolniono ich z aresztu w sobotę, 7 maja. Jednak jednemu z nich, pracownikowi Uczelni - Mariuszowi Mieszkalskiemu - grozi postępowanie w trybie przyspieszonym. Ze względu na to postanowiono utrzymać pogotowie strajkowe oraz uchwalono oświadczenie w sprawie Mariusza.

Rektor, prof. Jan Kmity, stwierdził, że nic mu nie wiadomo, by jakiegokolwiek represje spotkały uczestników strajku, zapewnił o posłaniu telexem postulatów strajkowych do Ministerstwa, poinformował o proteście wysłanym do Gazety Robotniczej w związku z notatką "Zbiegowiska" zamieszczoną w "Gazecie". List protestujący w tej sprawie uchwalili również uczestnicy wiecu. Sama notatka z GR, odczytana przez członka Komitetu Strajkowego, wywołała ogromną wesołość. Należy się podziękowanie Gazecie za tę lekcję wychowawczą. Młodzieńscy uczestnicy strajku mogli się przekonać o nierzetelności /należałoby to nazwać dosadniej/ informacji w prasie państwowej.

Przedstawiciel strajkujących na Uniwersytecie Wrocławskim poinformował o sytuacji w swojej uczelni i zapowiedział rozpoczynający się o godz. 12⁰⁰ wiec przed Uniwersytetem. Zgromadzenie przekazało wyrazy poparcia dla studentów Uniwersytetu.

Następnie odczytano list studentów z Uniwersytetu Poznańskiego wzywający do poparcia ich strajku oraz dwóch studentów relegowanych przez rektora UAM prof. Fisiaka. Przegląsowano odpowiednią rezolucję. Odczytano też podpisywany obecnie w środowisku naukowym list otwarty w sprawie obecnej sytuacji kraju. Omówiono inicjatywę prac nad zreformowaniem idei samorządu studenckiego i zaaprobowano skład grupy prowadzącej te prace.

Na zakończenie wiecu uchwalono list do Sejmu.

6.V.

Komunikat

DOKUMENTY

Na dzień 6 maja 1988 NZS, NZSS "Solidarność" Politechniki Wrocławskiej podjęły próbę zorganizowania wiecu na znak solidarności ze strajkującymi robotnikami, podczas którego miały być także przedstawione postulaty środowiska akademickiego. Wiec miał rozpocząć się przy pomniku pomordowanych profesorów o godz. 11⁰⁰, jednak z powodu brutalnej interwencji MO nie doszedł do skutku. Aresztowano 22 osoby - pracowników i studentów Politechniki Wrocławskiej. Część zatrzymanych pobito.

W związku z zaostrzoną sytuacją studenci zebrali się w gmachu głównym, gdzie odczytano rezolucję, którą zebrani przyjęli. Proklamowano strajk okupacyjny. Przybyłego na wiec Rektora poinformowano o brutalnej akcji milicji i postulatach studentów. W wyniku interwencji Rektora w WUSW zwolniono 20 osób. W areszcie pozostają jednak nadal 3 osoby. Są to: Artur OLSZEWSKI - elektronika, 2 rok; Maciej CIEŚLIK - elektronika, 3 rok; Mariusz MIESZKALSKI - pracownik PWR.

Strajk okupacyjny trwa nadal i jest przewidziany do godz. 8⁰⁰ dnia 7 maja 1988. Jeśli ww. osoby nie zostaną zwolnione, to decyzje co do dalszego postępowania podejmie Komitet Strajkowy. Jest to warunek wstępny do dalszych rozmów.

KOMITET STRAJKOWY P.Wr.

7.V.

REZOLUCJA

3

My, studenci Politechniki Wrocławskiej uczestniczący w strajku okupacyjnym, po zapoznaniu się z zaistniałą sytuacją postanawiamy z godz. 800 dnia 7 maja 1988 r. zawiesić strajk. Jednocześnie oświadczamy, że będziemy dążyć do realizacji następujących celów:

I. OGÓLNOPOLECZNYCH:

1. Wolności zrzeszania, a w szczególności pluralizmu związkowego,
2. Realizowania zasady wolności słowa,
3. Demokratyzacji systemu wyborczego,
4. Wprowadzenia rynkowych mechanizmów w gospodarce,
5. Wyrzeczenia się przez władzę stosowania wobec społeczeństwa przemocy a w szczególności:
 - zwolnienia więźniów politycznych,
 - zaprzestania stosowania haniebnego kary banieji.

II. ŚRODOWISKOWYCH:

1. Legalizacji NZS-u,
2. Przywrócenia ustawy o szkolnictwie wyższym z maja 1982 r. poza tym:
 - a) zreformowania programu nauczania przedmiotów społeczno-politycznych i stworzenia możliwości ich swobodnego wyboru,
 - b) zniesienia egzaminu ze szkolenia wojskowego i obronnego oraz wprowadzenia służby zastępczej także dla absolwentów szkół wyższych,
 - c) zmiany Regulaminu Samorządu Studenckiego, gdyż uważamy, że w obecnej postaci przeczy on idei samorządności,
 - d) podniesienia podstawy naliczania stypendium do 20.000,-zł.,
 - e) zniesienia praktyk zarowych.

Postanawiamy zwołać na godz. 11⁰⁰ w dniu 9.05.88 r. zgromadzenia informacyjne (za zgodą Rektora Uczelni).

Celem zgromadzenia będzie stwierdzenie czy:

- 1) zatrzymani koledzy zostali zwolnieni,
- 2) nikt ze strajkujących studentów nie jest represjonowany za udział w strajku,
- 3) postulaty uchwalone przez studentów Politechniki Wrocławskiej zostały przedłożone władzom zwierzchnim uczelni.

Wrocław, 7 maja 1988 Strajkujący studenci i solidaryzujący się pracownicy Politechniki Wrocławskiej

9.V.

REZOLUCJA

Wrocław, 9.05.88

Protestujemy przeciwko oskarżeniu przez Milicję Obywatelską Mariusza Mieszkalskiego o czyn z paragrafów 235 i 235 K.K. /tzn. o znieważenie funkcjonariusza MO za pomocą słów uznanych ogólnie za obelżywe i czynny opór podczas zatrzymania./

Wobec brutalnego i urągającego godności ludzkiej zachowania milicjantów na terenie PWR., którzy używając przemocy fizycznej bez słowa wyjaśnienia wtrącali studentów do samochodów uważamy, że zarzut taki jest niedorzeczny. Tym bardziej, że Mariusz podczas zatrzymania został kilkakrotnie uderzony mimo całkowitej biernej postawy.

W przypadku skazania Mariusza Mieszkalskiego zostaną podjęte w jego obronie zdecydowane kroki.

Studenci Politechniki Wrocławskiej

POTWIERDZENIA: Scheffl - 20+0.3 %, Ludmiłka - 2.0, Studenci - 0.8+0.8, Fiołek - 0.5

Komunikat

W związku z niespełnieniem postulatów strajkowych o charakterze ogólnospołecznym wysuwanych przez studentów PWr., nie wyjaśnioną sprawą Mariusza MIESZKALSKIEGO oraz w związku z zawieszeniem zajęć w Kolegium Nowum na Uniwersytecie Poznańskim, a także zawieszeniem dwóch studentów: Andrzeja RADKE i Romana SZYMANDA w prawach studenta, napiętą sytuacją w kraju spowodowaną postawą władz wobec strajkujących załóg, oraz planowanym wniesieniem do Sejmu projektu ustawy o specjalnych pełnomocnictwach dla rządu postanawiamy utrzymać stan gotowości strajkowej na PWr.

KOMITET STRAJKOWY PWr.

Wrocław, dnia 9.05.1988

SEJM PRL

Protest w sprawie projektu ustawy o nadzwyczajnych uprawnieniach dla Rady Ministrów

My, studenci PWr., zebrani na zgromadzeniu informacyjnym w dniu 9.05.88 protestujemy przeciw wniesieniu do Sejmu PRL rządowego projektu ustawy o nadzwyczajnych uprawnieniach dla R.M. Projekt tej ustawy:

1. nie został podany do publicznej wiadomości - co świadczy o braku zaufania rządu do obywateli PRL,
2. przeczy idei demokracji głoszonej przez rząd - w ten sposób nie da się przeprowadzić reform i uzdrowić gospodarki wobec jawnego protestu społeczeństwa,
3. godzi w swobody obywatelskie w PRL; chcemy normalnych mechanizmów gospodarczych, a nie nadzwyczajnych metod zapobiegawczych.

Do wiadomości:
Episkopat Polski,
Rektor PWr.

Studenci PWr.

ŚRODOWISKO AKADEMICKIE

O ŚWIADCZENIE

Wobec wydarzeń ostatnich tygodni my, pracownicy wyższych uczelni Wrocławia czujemy się zobowiązani do publicznego zabrania głosu.

1. Fala protestów robotniczych świadczy o załamaniu się nadziei na wyjście z głębokiego kryzysu, w który nasz kraj został wepchnięty.
2. Forma tych protestów wynika z braku uznania podmiotowości społeczeństwa, a w szczególności niedopuszczenia do głosu niezależnych organizacji społecznych.
3. Z oburzeniem przyjęliśmy wiadomość o zastosowaniu siły wobec strajkujących robotników Nowej Huty i narastaniu zagrożenia strajkujących stoczników w Gdańsku.
4. Uważamy, że aresztowanie uczestników strajków i niezależnych działaczy jak też rozprawy i wyroki kolegów do spraw wykroczeń kompromitują polski wymiar sprawiedliwości.
5. Najwyższy niepokój budzi precedensowy wypadek zastosowania banicji wobec Kornela Morawieckiego.
6. Solidaryzujemy się z postulatami studentów i wyrażamy im uznanie za obywatelskie zaangażowanie w sprawy kraju.
7. Apelujemy do władz uczelni i do wszystkich nauczycieli akademickich o ochronę młodzieży przed brutalnością sił porządkowych oraz przed represjami.
8. Jako poważne zagrożenie społeczne przyjmujemy zapowiedź przyznania rządowi specjalnych pełnomocnictw.

Wrocław, dnia 8 maja 1988 r.

Podpisy 24 profesorów i docentów
wrocławskich uczelni: AR, ANF,
Politechniki, PWST i Uniwersytetu

Tęsa środowiskowa akcja zbierania podpisów osób solidaryzujących się z powyższym oświadczeniem.

- 2.V.- Datowane 1 maja oświadczenie /dokument 1/ podpisane przez "dwunastkę" pojawia się na Uniwersytecie /ulotki, plakaty/. Równocześnie rozpoczyna się akcja zbierania podpisów pod listem otwartym do ministra w sprawie pluralizmu organizacyjnego i rejestracji NZS /dokument 2/. Akcja ma trwać przez trzy dni, do środy 4 maja. Odbyna się ona za wiedzą rektora i zupełnie oficjalnie. Budynki są oplakatowane od wewnątrz. Już w pierwszym dniu następują dwa zakłócenia akcji. W budynku instytutu historycznego przy ul. Szewskiej interweniuje SB. Sam podpułkownik Nowicki w asyście por. Legzczyńskiego i nie znanych SBków próbuje przerwać akcję /w sumie pięciu/ podpisywania listu. Na terenie Uczelni zatrzymanych zostało trzech studentów dyżurujących przy liście, Gomulkiewicz, Skrzywanek i Srebrakowski, czwarty /Monasterski, wszyscy z historii/ przewieziony został na ul. Łąkową i po interwencji rektora wypuszczony po kilku godzinach. Drugi przypadek miał miejsce w Inst. Geografii, gdzie dyrektor najpierw zabronił studentom zbierania podpisów, ale po skontaktowaniu się z rektorem, czy dziekanem wycofał swoje veto. W sumie zebrano 2870 podpisów studentów i pracowników.
- 5.V.- Na placu pod szermierzem odbył się zapowiadziany wcześniej wiec. Uczestniczyło w nim około 1500-2000 osób. Obok studentów wystąpił również rektor, który potwierdził przyjęcie listu i zapowiedział przekazanie go do ministerstwa. W trakcie wiecu podjęto szereg uchwał:
- ogłoszono gotowość strajkową, a następnie 24 godzinny strajk okupacyjny w budynku filologii przy pl. Nankiera poczynając od godz. 8 rano dnia 6 maja,
 - uchwalono też rezolucję solidaryzującą się z robotnikami strajkującymi w Gdańsku i Nowej Hucie.
- Po wiecu młodzież w większości rozeszła się, tylko spora grupa studentów weszła na dziedziniec budynku historii, gdzie ponad godzinę ważyła się sprawa czy strajk rozpoczynać natychmiast, czy następnego dnia. Milicja nie interweniowała, chociaż część ulic zamknięto i spychano wychodzących z wiecu w kierunku przeciwnym do Rynku, legitymowano też złodych ludzi na ulicy Szewskiej.
- 6.V.- O godzinie 8 rano rozpoczął się strajk okupacyjny. Udział brało w nim od 700 do 1000 osób, w tym również grupy studentów z AR, AE i PWSSP. Na zewnątrz budynku gromadzili się ludzie. W oknach pojawiły się liczne transparenty. W trakcie strajku odbywały się wykłady /doc. Przysławski, dr. Demidow, dr. Juzwenki/ i spotkania oraz wiece. O godz. 15 przybyli na spotkanie rektor Klimowicz i prorektor Gelles. Rektor próbował namówić studentów do zakończenia wiecu o godz. 20 i do tej godziny gwarantował im bezpieczeństwo. Zabiegi nie przyniosły żadnego skutku. Prorektor Gelles przekazał informację, a raczej brak jakiegokolwiek informacji, o losach zatrzymanego po wczorajszym wiecu stud. Pawła Skrzywanek /Przewodniczył wiecowi/. Drugi wiec odbywał się w godzinach nocnych. Na nim ważyła się sprawa zakończenia, czy przedłużenia strajku. Ostatecznie większością zdecydowano strajk zakończyć w zaplanowanym terminie. Niezapomnianym przeżyciem dla strajkujących była nocna msza św. odprawiona przez ojca Ludwika Wiśniewskiego i jego piękne kazanie.
- 7.V.- O godz. 8 rano studenci rozeszli się do domów nie nagabywani przez milicję /przez cały czas strajku na placu Nankiera stała tylko jedna nyska/ i SB. Kończąc strajk postanowiono utrzymać gotowość strajkową, a także zwołać wiec w poniedziałek o godz. 14.
- 9.V.- Na dziedzińcu budynku filologii odbył się wiec. Uczestniczyło w nim wiele /około 600-1000/ osób. Przedstawiono podczas niego informacje o strajku i odczytano dokumenty strajkowe /dokument Nr 3/. Przedstawiono informacje o sytuacji w kraju i uchwalono 4 rezolucje:
- wyrażono solidarność ze strajkującymi robotnikami Stoczni Gdańskiej,
 - zaprotestowano przeciwko nachodzeniu domów studenckich przez SB,
 - zaprotestowano przeciwko przygotowywanym nadzwyczajnym pełnomocnictwom dla rządu,
 - zaprotestowano przeciwko karze banicji dla Kornela Morawieckiego.

12.V. - O godz. 18 w sali Longchamps odbył się wiec z udziałem wszystkich faktycznie działających organizacji studenckich, Dwupastka, NZS, Ruch alternatywnego myślenia, ZSP oraz rektora Klimowicza i prorektora Gellasa a także szefa studium wojskowego. Uczestniczyło 500-700 osób. Dokonano przeglądu problemów nurtujących środowisko. Przypomniano raz jeszcze postulaty zgłaszane na poprzednich wiecach i podczas strajku. Bardzo mocno podkreślano potrzebę zwiększenia stopnia samorządności uczelni. Wyrażono nadzieję, że istnieć będzie możliwość organizowania podobnych spotkań również w przyszłości.

Wśród pracowników trwa podpisywanie listu 24.

OŚWIADCZENIE

Każdy człowiek ma prawo do godziwej pracy, prawo do mieszkania, prawo do wolności stowarzyszeń i manifestacji. Nierespektowanie tych praw, czy też uniemożliwianie ludziom ich realizacji nakłada na nas wszystkich moralny obowiązek walki o te podstawowe prawa człowieka i obywatela.

Pogłębiający się kryzys gospodarczy, fikcyjność drugiego etapu reformy oraz gołosłowne zapewnienia o demokratyzacji życia społecznego i politycznego powodowały, powodują i będą powodować wybuchy społecznego sprzeciwu i gniewu.

W tych momentach władza ukazuje swoje prawdziwe oblicze: zakłady pracy otoczone przez milicję, manifestacje i wiece brutalnie rozpędzane przez ŻOMO, aresztowania prewencyjne, nieprawdziwy obraz wydarzeń przedstawiany w środkach masowego przekazu. Przemoc i kłamstwo.

Z tym większym podziwem obserwujemy postawę strajkujących robotników Nowej Huty. Jest ona dla nas przykładem godnego i odważnego sprzeciwu.

Uważamy, że jako studenci Wrocławia winniśmy im naszą solidarność. W pełni popieramy nowohuckie postulaty. Solidarność to troska nie tylko o siebie, to może przede wszystkim troska o te grupy społeczne i zawodowe, z którymi władza nie musi się liczyć.

Dlatego też domagamy się podwyżek płac dla emerytów, rencistów, nauczycieli, pracowników nauki i służby zdrowia.

Poparcie dla podwyżek płac oznacza nasz sprzeciw wobec osiągnięcia równowagi rynkowej tylko i wyłącznie poprzez obniżanie stopy życiowej. Oznacza nasz sprzeciw wobec reformy, która jest tylko podwyżką cen. W związku z tym uważamy za konieczne głębokie przekształcenie funkcjonującego modelu gospodarczego. Polska ekonomia potrzebuje wolnej przedsiębiorczości prywatnej, równoprawności trójsektorowej gospodarki oraz cen towarów i płac regulowanych przez rynek.

Przemiany gospodarcze, zwłaszcza w PRL, organicznie związane są ze zmianami natury społ.-politycznej. Między innymi dlatego domagamy się prawa do zrzeszania oraz zniesienia ograniczeń cenzuralnych, które uniemożliwiają prawdziwą dyskusję o ratowaniu Polski przed cywilizacyjną degradacją.

Zwracamy się z apelem o zdecydowane poparcie dla strajkujących poprzez akcje ulotkowe, wymianę informacji i wspierające wiece.

W Sierpniu byliśmy razem. Niech tak będzie i teraz.

Wrocław, 88.05.01

Nieformalna Grupa Samorządowa P.Wr.
"Dwunastka"
NZS U.Wr.

LIST

otwarty do Ministra Edukacji Narodowej

Jako studenci w szczególny sposób odpowiedzialni jesteśmy za własne środowisko akademickie. To właśnie tutaj, prowadząc niezależne badania i poznając wielość rozwiązań, jest miejsce na zorganizowane działania. Aktywne uczestnictwo w życiu uczelni, kształtowanie postawy zaangażowania i współodpowiedzialności, to zarówno nasze prawo, jak i obowiązek.

Dlatego w dążeniu do intelektualnego i moralnego rozwoju każdego człowieka, a poprzez to całego społeczeństwa, nie powinno zabraknąć nikogo z nas.

Universitas znaczy wspólnota, a tę kształtuje się także przez spotkania odmiennych poglądów i wartości, wielość inicjatyw i niezależną działalność osób i grup.

Obecnie istniejące struktury organizacyjne obejmują swym zasięgiem zdecydowaną mniejszość środowiska akademickiego. Poczucie braku instytucjonalnej wspólnoty nie sprzyja świadomym wyborom i zaangażowaniu.

Najwyższy czas zmienić istniejący stan rzeczy i doprowadzić do takiej sytuacji, by każdy z nas mógł realizować własne zadania na własną odpowiedzialność, bez poczucia izolacji i zagrożenia represjami. Tymczasem obowiązujący stan prawny uniemożliwia właściwe spożytkowanie studenckiej aktywności.

Już ponad sześć lat prowadzi konspiracyjną działalność Niezależne Zrzeszenie Studentów i mimo wciąż ponawianych apeli nie może doczekać się legalizacji.

Domagamy się legalizacji Niezależnego Zrzeszenia Studentów i rejestracji wszelkich stowarzyszeń akademickich, które się o nią ubiegają.

Dalsza bezczynność władz grozi nieobliczalnym w skutkach wybuchem, także w naszej społeczności.

REZOLUCJA

My, studenci Uniwersytetu Wrocławskiego oraz innych uczelni miasta, podjęliśmy 6.05 strajk okupacyjny, który ma trwać 24 godziny. Jest on wyrazem naszej solidarności ze strajkującymi robotnikami Nowej Huty i Gdańska. Jest on także podjęty jako sprzeciw wobec brutalnej pacyfikacji Nowej Huty.

O godzinie 11 na wiecu został wybrany Komitet Strajkowy w skład którego wchodzi: Prezydium: przew. Krzysztof Jakubczak, członkowie: Paweł Kocięba, Jacek Protasiewicz, Tomek Szaynok, Piotr Pawełczyk oraz członkowie Komitetu: Wiesław Mielcarski, Wojtek Król, Andrzej Tomczak, Dariusz Derda, Grzegorz Braun, Roman Kowalczyk, Sławomir Sandziszek, Mateusz Morawiecki.

Solidaryzując się z robotnikami walczymy także o swoje prawa. Wysuwamy następujące postulaty:

1. DEMOKRATYZACJA UCZELNI

- legalizacja NZS,
- umożliwienie faktycznej działalności Samorządowi Studenckiemu,
- poszerzenie kompetencji samorządów domów studenckich,
- wprowadzenie zasady wybieralności wszystkich władz uczelni,
- uzyskanie prawa do reprezentowania interesów studentów we wszystkich ciałach kolegialnych uczelni.

2. AUTONOMIA UCZELNI

- wprowadzenie zakazu wkraczania na teren uczelni funkcjonariuszy MO i SB bez zgody Rektora,
- prawo do nieskrępowanej działalności klubów dyskusyjnych oraz kół naukowych.

3. WOLNOŚĆ SŁOWA

- zniesienie cenzury na wszelkie prace naukowe,
- zniesienie prohibitów w bibliotekach.

4. OBRONA INTERESÓW EKONOMICZNYCH STUDENTÓW

- podniesienie podstawy naliczania stypendium socjalnego,
- zwiększenie kwot przeznaczonych na remonty i budowę nowych akademików.

5. REFORMA ZASAD SZKOLENIA WOJSKOWEGO STUDENTÓW

- zniesienie obowiązku szkolenia wojskowego jako warunku ukończenia studiów,
- likwidacja zajęć wojskowych dla studentów z kategorią zdrowia "E",
- skrócenie służby wojskowej absolwentów wyższych uczelni do trzymiesięcznego przeszkolenia praktycznego,
- zmiany roty przysięgi i wprowadzenie możliwości odbywania służby zastępczej.

6. ZMIANA PATRONA UCZELNI

7. DOMAGAMY SIĘ zwolnienia Sławka Dutkiewicza zatrzymanego 12.11.87, skazanego na 2,3-letnią za odmowę służby wojskowej. Sławek głoduje od dnia zatrzymania do dzisiaj.

AKADEMIA EKONOMICZNA

W dniu 9.05. odbył się wiec studentów i pracowników. Zebrano się około 400 osób. Nie byli obecni przedstawiciele władz Uczelni. W czasie wiecego poinformowano o aktualnej sytuacji w zakładach pracy i na uczelniach wyższych. Uzgodniono treść listu otwartego do Sejmu PRL i Ministra Edukacji Narodowej. Ustalono, że w dniu następnym, tj. 10.05. zwołany zostanie wiec, tym razem z udziałem zaproszonych przedstawicieli władz Uczelni.

Wiec, który rozpoczął się o godz. 12 na dziedzińcu Uczelni, zgromadził około 380 osób. Uczestniczyli przedstawiciele władz Uczelni, między innymi: Prorektor ds. Nauki, prof. dr Ber Haus, Prorektor ds. Studenckich, doc. R. Glaser, Dziekan Wydz. Gospodarki Narodowej, doc. S. Styś, Prodziekan Wydz. Zarządzania i Informatyki, doc. J. Skalik. Poza przedstawicielami władz Uczelni obecni byli działacze KU PZPR - doc. S. Linek, doc. M. Noga, dr M. Kufel i inni. Na wiec przybyli również zaproszeni przez studentów przedstawiciele komitetów strajkowych Uniwersytetu Wrocławskiego i Politechniki Wr. Uczestnicy wiecego przyjęli przez akklamację rezolucję, która w postaci listu otwartego przesłana została do Sejmu PRL, Ministra Edukacji Narodowej oraz wręczona władzom Uczelni. Oto jej treść:

REZOLUCJA

My, studenci AE we Wrocławiu wyrażając swoją solidarność ze studentami Uniwersytetu Wrocławskiego i Politechniki Wrocławskiej oraz ze studentami z Warszawy, Krakowa, Gdańska, Poznania, Lublina domagamy się:

- 1/ Legalizacji NSZZ "Solidarność".
- 2/ Legalizacji NZS.
- 3/ Nie skrępowanej działalności niezależnych organizacji studenckich.
- 4/ Zapewnienie bezpieczeństwa wszystkim biorącym udział w wiecach i strajkach.
- 5/ Uwolnienia więźniów politycznych.
- 6/ Realizacji Ustawy o Szkolnictwie Wyższym z 1981 r.
- 7/ Autonomii Uczelni i domów studenckich.
- 8/ Demokratyzacji Uczelni oraz zaprzestania dyskryminacji pracowników uczelni.
- 9/ Wolności badań naukowych i publikacji ich wyników.
- 10/ Jawnego powołania samorządu studenckiego.
- 11/ Zmiany profilu nauczania z przedmiotów społeczno-politycznych.
- 12/ Zwiększenia udziału studentów w Senacie z prawem głosu.
- 13/ Wprowadzenia reform gospodarczych.
- 14/ Zniesienia prohibitów w czytelnich.
- 15/ Zniesienie egzaminu z przedmiotu szkolenie wojskowe.
- 16/ Poprawy warunków socjalno-bytowych.
- 17/ Wpływu studentów na terminy egzaminów podczas sesji.
- 18/ Zniesienia robotniczych praktyk zerowych.

Protestujemy przeciwko zbrojnej interwencji MO i oddziałów ZOMO w strajkujących zakładach i uczelniach.

10 maja 1988 r.

Studenci AE we Wrocławiu
zebrani na wiecu solidarnościowym

W swoim wystąpieniu Prorektor doc. dr R. Glaser oświadczył, że zrobi wszystko, aby nie dopuścić do strajku na AE. Twierdząc, iż studenci AE są manipulowani przez obecnych na wiecu studentów Uniwersytetu Wr. zaprosił wyłącznie studentów AE na spotkanie z władzami uczelni do jednej z sal wykładowych. W czasie wiecego przewodniczący Rady Uczelnianej ZSP przedstawił i wręczył prorektorowi doc. R. Glaserowi listę postulatów ZSP. Dotyczyły one głównie problemów socjalnych studentów i absolwentów uczelni. Następnie odbyło się głosowanie w sprawie solidarnościowego, 24-godzinnego strajku okupacyjnego na AE. Za strajkiem głosowała mniejszość zebranych /kilkadziesiąt osób/.

Tego samego dnia o godz. 14-tej doszło do spotkania władz uczelni, tym razem z udziałem Rektora prof. W. Fluty z grupą studentów AE w sali dydaktycznej. Wobec nierównych szans /mniejsza liczba studentów i szersza reprezentacja władz uczelni i działaczy partii/ postulaty studentów zostały uznane jako bezzasadne.

W następnym dniu studenci wywiesili rezolucję zawierającą postulaty i zaprosili do jej podpisywania. Rezolucja w postaci listu otwartego wraz z podpisami została przesłana do Sejmu PRL i Ministra Edukacji Narodowej.

AKADEMIA ROLNICZA ⁹

RELACJA Z WIECU STUDENTÓW I PRACOWNIKÓW AR

W dniu 10 maja 1988 odbył się wiec studentów i pracowników Akademii Rolniczej we Wrocławiu zorganizowany za zgodą Rektora przez samorząd studencki. W wiecu udział wzięło około 800 osób. Zebrani po dyskusji podjęli rezolucję dotyczącą sytuacji społecznej w kraju oraz oświadczenie w sprawie polskiego rolnictwa. Dokumenty przyjęto przy 1 głosie wstrzymującym się. Ponadto jednomyślnie zaakceptowano zredagowany przed wiecem list otwarty do Ministra Edukacji Narodowej w sprawie legalizacji Niezależnego Zrzeszenia Studentów. List podpisało 767 studentów. W czasie wiecu kilkakrotnie gromkim głosem skandowano NZS, NZS ... Pod koniec wiecu, przy jednym głosie sprzeciwu, przyjęto decyzję ogłoszenia stanu gotowości strajkowej na Akademii Rolniczej. Po wiecu dokonano zbiórki pieniężnej na rzecz strajkujących robotników w Stoczni Gdańskiej. Zebrano 67 tys. złotych. Ponadto Komisja Uczelniana NSZZ "Solidarność" AR przekazała 50 tys. zł dla represjonowanych i poszkodowanych robotników Huty Lenina w Nowej Hucie.

REZOLUCJA

Wrocław, 10.05.1988

My, studenci i pracownicy Akademii Rolniczej we Wrocławiu zebrani na wiecu w dniu 10 maja 1988 roku wyrażamy solidarność ze strajkującymi robotnikami i studentami całej Polski. Jednocześnie protestujemy przeciwko metodom rozwiązywania obecnych problemów przez rząd PRL. Uważamy, że przeprowadzenie niezbędnych reform gospodarczych jest możliwe jedynie poprzez dialog ze społeczeństwem. Dialog ten umożliwia demokracja faktyczna - a co za nią idzie - możliwość oddolnego tworzenia organizacji o charakterze społecznym, politycznym i związkowym.

Pragniemy zaprotestować przeciwko wykorzystywaniu środków masowego przekazu, tj. prasy, radia i telewizji do celów propagandowych przez posługiwanie się w nich kłamstwem, półprawdą, przemilczeniem. Środki masowego przekazu są w naszym kraju dobrem społecznym i nie mogą służyć dezinformacji i manipulacji społeczeństwem.

Żądamy:

- możliwości rejestracji organizacji studenckich i pracowniczych o różnych orientacjach, w tym NZS i NSZZ "Solidarność",
- umożliwienia tworzenia organizacji samopomocowych oraz niezależnych spółek i spółdzielni pracy,
- zwolnienia więźniów politycznych, w tym więźniów sumienia, i zaprzestania wszelkich represji wobec osób o poglądach niezależnych,
- udziału przedstawicieli studentów w podziale środków przeznaczonych na cele socjalne,
- przywrócenia ustawy z dnia 4 maja 1982 roku o szkolnictwie wyższym, w tym przywrócenia samorządności uczelni, zwiększenia liczby przedstawicieli studentów wybieranych z ogółu studentów w Senacie i Radach Wydziałów, uwzględniania postulatów i uwag studentów przy tworzeniu programów nauczania, wprowadzenia faktycznego prawa do organizowania przez studentów na terenie uczelni zgromadzeń i manifestacji, przywrócenia zakazu wstępu na teren uczelni i akademików organów porządku publicznego bez zgody rektora,
- zniesienia praktyk robotniczych i analizy obecnego systemu praktyk na zasadzie dialogu ze studentami,
- zniesienia zajęć wojskowych dla studentek oraz studentów z kat. E i ograniczenia służby wojskowej dla studentów do 3-miesięcznego przeszkolenia wojskowego,
- zmiany roty przysięgi wojskowej i możliwości odbywania służby zastępczej.

Protestujemy przeciwko wprowadzeniu ustawy o specjalnych uprawnieniach dla rządu PRL.

Wyrażamy dezaprobatę wobec podjętej próby deportacji z kraju, która miała miejsce w przypadku Kornela Morawieckiego i domagamy się instytucjonalnych gwarancji nie podejmowania takich praktyk w przyszłości.

Uważamy za konieczne przeprowadzenie gruntownej reformy polityki płacowej i stypendialnej. Struktura płac powinna stymulować zdobywanie wiedzy oraz zapewniać racjonalne wykorzystanie uzdolnień i wysokich kwalifikacji.

Studenti i pracownicy
Akademii Rolniczej we Wrocławiu

OŚWIADCZENIE

Wrocław, 10.05.1988

studentów i pracowników Akademii Rolniczej we Wrocławiu zebranych
na wiecu w dniu 10 maja 1988 roku

Ze szczególną troską obserwujemy stale pogarszającą się sytuację polskiego rolnictwa. Niestabilna polityka państwa wobec wsi, systematyczny spadek opłacalności produkcji rolnej, monopoli skupu i sprzedaży produktów rolnych, niski stopień mechanizacji, wieloletnie zaniedbania w sferze socjalnej tzn. w sferze zdrowia, szkolnictwie i szeroko rozumianej kulturze powodują, że praca na roli staje się szczególnie uciążliwa, często ponad ludzkie siły.

Utrzymywanie się takiego stanu rzeczy grozi upadkiem polskiego rolnictwa, a co za tym idzie, godzi w podstawy bytu narodu.

Domagamy się udzielenia pomocy polskiemu rolnictwu. W szczególności żądamy:

- zagwarantowania możliwości tworzenia i działania organizacji rolniczych niezależnych od administracji państwowej, w tym NSZZ RI "Solidarność",
- rzeczywistego równouprawnienia wszystkich sektorów rolnictwa w Polsce,
- umożliwienia działalności fundacji na rzecz polskiego rolnictwa, w tym Kościelnej Fundacji Rolnej.

Studenti i pracownicy
Akademii Rolniczej we Wrocławiu

LIST OTWARTY DO MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

Jako studenci w szczególny sposób odpowiedzialni jesteśmy za własne środowisko akademickie. To właśnie tutaj prowadząc niezależne badania i poznając wielość rozwiązań, jest miejsce na zorganizowane działania. Aktywne uczestnictwo w życiu uczelni, kształtowanie postawy zaangażowania i współodpowiedzialności, to zarówno nasze prawo, jak i obowiązek.

Dlatego w dążeniu do intelektualnego i moralnego rozwoju każdego człowieka, a poprzez to całego społeczeństwa, nie powinno zabraknąć nikogo z nas.

Universitas znaczy wspólnota, a tę kształtuje się także przez spotkania odmiennych poglądów i wartości, wielość inicjatyw i niezależną działalność osób i grup.

Obecnie istniejące struktury organizacyjne obejmują swym zasięgiem zdecydowaną mniejszość środowiska akademickiego. Poczucie braku instytucjonalnej wspólnoty nie sprzyja świadomym wyborom i zaangażowaniu.

Najwyższy czas zmienić istniejący stan rzeczy i doprowadzić do takiej sytuacji, by każdy z nas mógł realizować własne zadania na własną odpowiedzialność, bez poczucia izolacji i zagrożenia represjami. Tymczasem obowiązujący stan prawny uniemożliwia właściwe spożytkowanie studenckiej aktywności.

Już ponad sześć lat prowadzi konspiracyjną działalność Niezależne Zrzeszenie Studentów i mimo wciąż ponawianych apeli nie może doczekać się legalizacji.

Domagamy się legalizacji Niezależnego Zrzeszenia Studentów i rejestracji wszelkich stowarzyszeń akademickich, które się o nią ubiegają.

Dalsza bezczynność władz grozi nieobliczalnym w skutkach wybuchem, także w naszej społeczności.